

O NIEKTÓRYCH KLASYFIKACYJNYCH GRUPACH DETERMINANT PRZESTĘPCZOŚCI NA UKRAINIE

Kovalenko Valentyn

*doktor habilitowany nauk prawnych, profesor, członek - korespondent
Narodowej Akademii Nauk Prawnych Ukrainy profesor Uniwersytetu Europejskiego
Kijów, Ukraina*

Kolb Serhii

*doktor nauk prawnych, kierownik Wydziału Prawnego Łuckiej Połączonej Państwowej
Inspekcji Podatkowej Głównego Urzędu Państwowej Służby Fiskalnej
Obwodu Wołyńskiego, Łuck, Ukraina*

Streszczenie. W artykule przeprowadzono kwalifikację determinant, które uwarunkowują popełnienie przestępstwa na płaszczyźnie odbywania kary, a także przeanalizowano ich aspekt treściowy, wzajemne powiązania oraz uwarunkowania z determinantami ogólnymi (na poziomie całego państwa) oraz szczegółowymi (na poziomie działalności organów prawnych).

Słowa kluczowe: klasyfikacja; determinanty; przyczyny; warunki; korelacja; przestępczość; osoba przestępca; zapobieganie przestępstw.

ABOUT SOME CLASSIFICATION GROUPS DETERMINATION OF CRIME IN UKRAINE

Kovalenko Valentyn

*Doctor of Law, Professor, Corresponding Member of the National Academy of Legal Sciences
of Ukraine, Professor of European University Kyiv, Ukraine*

Kolb Serhii

PhD. Lutsk Unified State Tax Inspection Volyn region, Lutsk, Ukraine

Abstract. The article deals with the classification of determinants that cause and determine the commission of crimes in the field of execution of punishment, as well as their substantive aspects, interrelations and interrelated with the general (at the level of the whole state) and special (at the level of activity of law enforcement bodies) determinants are analyzed.

Key words: classification; determinants; causes; conditions; correlators; criminality; person of the offender; crime prevention.

ПРО ДЕЯКІ КЛАСИФІКАЦІЙНІ ГРУПИ ДЕТЕРМІНАНТ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Коваленко Валентин

*доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових
наук України, професор Європейського університету, Київ, Україна*

Колб Сергій

*кандидат юридичних наук, начальник відділу податків і зборів з фізичних осіб
Луцької ОДПІ ГУ ДФС у Волинській області, Луцьк, Україна*

Анотація. В статті здійснена класифікація детермінант, що спричинюють та обумовлюють вчинення злочинів у сфері виконання покарань, а також проаналізовано їх змістовні аспекти, взаємозв'язки та взаємоспричиненість із загальними (на рівні всієї держави) та особливими (на рівні діяльності правоохоронних органів) детермінантами.

Ключові слова: класифікація; детермінанти; причини; умови; корелянти; злочинність; особа злочинця; запобігання злочинам.

Постановка проблеми. В кримінології пропонується різні класифікації детермінант злочинності. Зокрема, О.М. Джужа детермінанти, залежно від їх рівня дії, поділив на: 1) чинники злочинності в цілому; 2) чинники окремих видів злочинності; 3) чинники конкретних злочинів [1, с.61]. У цілому, погоджуючись з таким підходом, все таки слід зауважити, що він дещо ускладнив розуміння детермінант злочинності, ввівши в обіг при їх класифікації слово «чинники», яке означає буквально: умова; рушійна сила; причина будь-якого процесу, що визначає його характер або одну з основних рис; фактор [2, с.741]. Більш точно, у цьому контексті, здійснив класифікацію детермінант злочинності А.П. Закалюк, який поділив їх на групи за такими критеріями: а) функціональним призначенням, тобто за функцією, яку в певній ланці або у системі детермінації в цілому виконують детермінанти, а саме – це: причини, умови, кореляти, детермінанти іншого (не кореляційного) зв'язку [3, с.211]. У науці, причиною називають явища (системи), які породжують, продукують інші явища (системи) – наслідки [3, с.187]. Умови – це різноманітні явища, процеси, обставини, які сприяють або створюють можливість виникнення та прояву причини, яка породжує наслідок [3, с.188]. Кореляти – це такий зв'язок між подіями, явищами, процесами, за якого зміна одних явищ супроводжується (не спричинюється чи обумовлюється) зміною інших [3, с.189]; б) за рівнем функціонування детермінанти поділяються на: - детермінанти вищого рівня, які детермінують злочинність взагалі у значенні цілісної сукупності її суспільного прояву; - системи детермінантів злочинних проявів певного виду, що об'єднуються у видовий різновид за спільними ознаками (мотивами, способом вчинення злочину тощо); - детермінанти окремого злочинного прояву, які мають індивідуальну належність саме до нього [3, с.216-217]; в) за сферою дії детермінанти поділяються на: економічні, політичні, соціальні, управлінські, правові, інші [3, с.217]; г) за значенням в процесі детермінації – на: корінні; головні; другорядні; суперечності, що притаманні будь-якому розвитку і реалізуються у процесі останнього, та антагоністичні, які потребують спеціальних зусиль суспільства щодо їх подолання [3, с.218].

Враховуючи різноманітність наукових підходів з означеної тематики дослідження, а також існуючі у зв'язку з цим теоретичні та практичні проблеми, у зазначеній статті головним завданням стала класифікація детермінант злочинності по критеріям взаємозв'язку, взаємодії та взаємовпливу.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури засвідчує, що детермінанти злочинності є постійним предметом дослідження у роботах І.Г. Богатирьова [4], О.Г. Колба [5], В.В. Лопохи [6], С.Ю.Лукашевича [7], О.А. Мартиненка [8], М.В. Тарасова [9] та інших учених [10], які, зокрема, здійснили моніторинг злочинів, що вчинялись персоналом органів та установ виконання покарань у період з 1991 по 2014 роки включно. Поряд з цим, у жодному із цих наукових пошуків комплексно дана проблематика не вивчалась, а предметом

дослідження були або протиправні аспекти діяльності персоналу органів виконання покарань [11], або злочинна поведінка персоналу УВП [12].

Саме тому, однією із особливостей даного дослідження та, одночасно, його завданням є класифікація детермінант злочинів, що мали місце в цілому в сфері виконання покарань та суб'єктом яких були особи з числа персоналу ДКВС України.

Виклад основних положень. Як показав аналіз наукової літератури та матеріалів кримінальних проваджень (справ) і службових розслідувань по фактах вчинення злочинів персоналом органів та установ виконання покарань у зазначеній сфері суспільних відносин, по критерію соціально-правової природи виникнення та розвитку даного виду злочинності, детермінанти їх вчинення можна класифікувати на:

1. Загальні соціально-правові явища, події та процеси, що детерміновані історичним розвитком суспільства і держави, а також політичним режимом, формою правління та державного устрою і їх відображенням у кримінологічних дослідженнях.

В даному випадку мова ведеться лише про сучасний етап виникнення та розвитку зазначених детермінант злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України (1917-2017 роках). Їх сутність та походження пояснюється науковцями з різних точок зору (біологічної, соціальної, психологічної, ін.). Зокрема, представники біологічної теорії вважають, що наявність деяких біологічних факторів збільшує ймовірність втягнення індивідуумів у протиправні діяння, однак заперечують жорсткий детермінізм між цими явищами, а саме: вини схильні розглядати біологічні фактори, соціальні умови й навколишнє середовище як причини, що спільно впливають на поведінку людини (так звана «біосоціальна теорія злочинності та її детермінант» [13, с. 47]. У свою чергу, психологи, психіатри та інші спеціалісти у галузі психічного здоров'я людини переконані, що кримінологи ніколи не зможуть пояснити причини злочинності, поки не з'ясують, які психологічні процеси визначають злочинну поведінку [13, с. 47]. На важливості такого підходу наголошують і представники соціологічної науки [13, с. 47]. Поряд з цим, як вірно зробив висновок Г.Й. Шнайдер, процес виникнення злочинності не можна ототожнювати з причинністю в природно-науковому сенсі, позаяк кримінологія є суспільною, гуманітарною наукою. Але, з іншого боку, недопустимою є і така аргументація, відповідно до якої людина – це щось унікальне у своєму роді, а тому від неї можна очікувати будь-що [14, с. 235]. На думку Г.Й. Шнайдера, зазначені групи дослідників розглядають феномен злочинності з власної точки зору та реагують на антисуспільну поведінку і злочинність переважно з позицій моралі та емоцій як щось ірраціональне (від лат. *irrationalis* – нерозумний – те, що не може бути зрозумілим на рівні розуму; не логічне [15, с. 239]. Як результат: у суспільстві складаються певні кліше по відношенню до злочинності, злочинців, антисоціальних елементів, а також кримінології та кримінологів [14, с. 236].

Саме така ситуація, як показала історія кримінології СРСР, включаючи й Україну, склалась у 1917-1991 р. р., коли на державному рівні заборонялось визнавати, що соціалістична держава може детермінувати злочинність [3, с. 73]. Як встановив А.П. Закалюк, у радянський період кримінологічні дослідження здійснювались у руслі, межах та за умов, які визначалися ставленням компартійної влади до кримінології у Радянському Союзі взагалі. Останнє, в

свою чергу, обумовлювалось ідеологічними настановами комуністичної партії щодо ролі і завдань науки, в цілому, передусім суспільних наук [3, с. 73]. У таких умовах, як у зв'язку із цим зауважив Г.Й. Шнайдер, результати кримінологічних досліджень мають політичні наслідки. Саме тому, кримінологам варто досягати таких результатів, у яких не було б ні партійності, ні суб'єктивізму, а було лише бажання наукової об'єктивності [14, с. 10].

Отже, пройшовши шлях від відносно вільного і неупередженого здійснення (20-ті – початок 30-х років ХХ століття), фактичного припинення (30-50 – ті роки цього ж століття) до відновлення (з початку 60-х років ХХ століття), але з суттєвими обмеженнями, режиму публікацій, міжнародних контактів тощо, кримінологічні дослідження в Україні у радянський період [3, с. 73] так і не з'ясували об'єктивну сутність детермінант злочинності, що, у свою чергу, відобразилось на практиці їх ліквідації, нейтралізації, усунення тощо, а в сучасних умовах державності України – є основним джерелом латентної злочинності та однією з детермінант загальних соціально-правових явищ, процесів і подій, які, у тому числі детермінують й злочинність персоналу органів та установ виконання покарань.

2. Особливі соціально-правові події, явища та процеси, що пов'язані з діяльністю правоохоронних органів та формуванням, у зв'язку з цим, антисуспільних установок їх працівників, протиправної психології та ідеології злочинної діяльності.

Основи такої діяльності були закладені при формуванні правоохоронних органів у 1917-1920 р. р., а зміст репресивної психології їх працівників – у 30-х роках ХХ століття, коли через репресивну державну машину в СРСР пройшла більшість населення держави [16, с. 355]. Не змінилась зазначена ситуація і в часи незалежності України, коли правоохоронні органи захищали не стільки права і свободи громадян, скільки можновладців. Апогеєм, заснованих у радянський період репресивних засад діяльності цих суб'єктів та одночасно її рудиментом (лат. rudimentum – початок; початкова ступінь – залишок; слід явища, яке зникло [15, с. 510]) у сучасних умовах, стали криваві події на Майдані у м. Києві у 2013-2014 роках. Не обійшло стороною зазначене явище й персонал органів та установ виконання покарань, які до 1999 року включно входили до системи МВС України та яка у будь-якій державі природно зорієнтована на забезпечення примусу, у тому числі силовими методами.

Дещо змінилось положення справ з цих питань у ДКВС України з часу прийняття у 2005 році Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та яке тривало до 2010 року (період самостійного функціонування органів та установ виконання покарань у системі органів державної виконавчої влади в Україні), а саме: суттєво знизилась кількісно-якісні показники злочинності персоналу ДКВС України та серед засуджених і ув'язнених під варту [17, с. 2-3], що стало результатом нової соціально орієнтованої кадрової політики у цій державній структурі. Поряд з цим, варто зазначити, що в цей період серед детермінант даної злочинності пріоритетними були ті, що пов'язані із насильством над засудженими, нелюдським, або таким, яке принижує гідність поводження з ним, т. ін. [18, с. 217-236], а це, у свою чергу, є наочним свідченням сформованої у радянський час у правоохоронних органах протиправної психології працівників, яка й виступає одним із

детермінаційних ланцюгів у системі причин і умов злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України у сфері виконання покарань.

3. Одиничні (безпосередні) явища, події і процеси, які були результатом протиправної діяльності персоналу органів та установ виконання покарань та детермінували вчинення злочинів цими особами у сфері виконання покарань.

Знову ж таки, як і в попередніх випадках, основу злочинної психології та ідеології персоналу ДКВС України, а також в цілому їх детермінаційну складову, було сформовано у радянський період функціонування системи органів та установ виконання покарань, особливо в системі НКВС СРСР. При цьому, переходи персоналу під підпорядкування тих чи інших центральних органів виконавчої влади (Міністерства юстиції чи МВС) суті речей не змінювало, позаяк зазначені суб'єкти виконання покарань і на соціальному, і на державному, і на правовому рівнях були зорієнтовані лише на реалізацію репресивної (1917-1953 р. р.), карально-репресивної (1953-1971 р. р.), виправно-каральної (1971-2003 р. р.) та кримінально-виконавчої (з часу вступу з 1 серпня 2004 р. в дію КВК України по 2016 р.) політики у сфері виконання покарань.

Саме з цих міркувань та з метою встановлення глибинних детермінаційних зв'язків злочинності персоналу ДКВС України у даному дослідженні й була здійснена періодизація виникнення, формування та розвитку системи виконання покарань в Україні у сучасних умовах (1991-2017 роках). При цьому, виходячи з отриманих у ході зазначеного дослідження результатів, можна констатувати, що безпосередніми явищами, подіями і процесами, які детермінують вчинення злочинів з участю персоналу ДКВС України, є їх історична практика виконання покарань, в основу якої на підставі змісту відповідної політики та нормативно-правовому рівні були покладені репресивна ідеологія та психологія цих суб'єктів злочинів, рудименти яких проявляються й в злочинній поведінці зазначених осіб у сучасних умовах функціонування органів та установ виконання покарань.

Таким чином, головним детермінаційним ланцюгом, що й надалі продукує злочинність персоналу ДКВС України, є ті негативні історичні події, явища і процеси, які сформулювались на загальному (у межах всієї держави), особливому (на рівні правоохоронних органів) та одиночному (безпосередньому) рівнях, основу яких складають репресивна ідеологія та психологія цих суб'єктів виконання покарань.

Другий рівень детермінаційного комплексу, що породжує та обумовлює вчинення злочинів персоналом органів та установ виконання покарань, як встановлено в ході даного дослідження складають сучасні негативні події, явища і процеси, що стосуються сфери боротьби із злочинністю. По цьому критерію детермінанти злочинності персоналу ДКВС України можна поділити на: а) детермінанти загальної сучасної злочинності в Україні (у даному випадку мова ведеться про період, який охоплює 2014-2017 р. р., тобто період нової сторінки в історії України (з часу «революції гідності» у 2014 році) та теперішньої історії сфери виконання покарань (пов'язана з реформами системи органів та установ виконання покарань, активна фаза яких розпочалась у травні 2016 року та триває по даний час)); б) детермінанти сучасної злочинності серед працівників органів державної влади, включаючи правоохоронні органи; в) детермінанти сучасної злочинності персоналу ДКВС України у сфері виконання покарань.

В ході даного дослідження встановлено, що досить потужний вплив на формування злочинної поведінки персоналу ДКВС України у сфері виконання

покарань мають також детермінанти сучасної злочинності серед працівників органів державної влади, включаючи правоохоронні органи [19; 390]. За сутнісною характеристикою науковці розділили зазначені детермінанти на такі групи: а) політичні; б) організаційно-управлінські; в) соціально-психологічні; г) правові [13, с. 306].

Висновок. Та, попри все, як встановлено в ході даного дослідження, пріоритетними у детермінаційному комплексі злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України, є детермінанти, що безпосередньо спричинюють та обумовлюють протиправну поведінку цих осіб у сфері виконання покарань України у сучасних умовах (2010-2017 р. р.), що має стати окремим об'єктом (предметом) дослідження на дисертаційному рівні, враховуючи у тому числі її актуальність, теоретичну та практичну значимість.

Література:

1. Кримінологія : підручник для студентів вищ. навч. закл. / за заг. ред. О. М. Джужи. – Київ : Юрінком Інтер, 2002. – 416 с.
2. Великий тлумачний словник української мови / упоряд. Т. В. Ковальова. – Харків : Фоліо, 2005. – 767 с.
3. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології : теорія і практика : [У 3 кн.]. Кн. 1 Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки / А. П. Закалюк. – Київ : видавн. дім «Ін Юре», 2007. – 424 с.
4. Богатирьов І. Г. Кримінально-виконавча інспекція як суб'єкт запобігання злочинам : монографія / І. Г. Богатирьов, С. І. Халімон. – Харків : Харків юридичний, 2009. – 320 с.
5. Колб О. Г. Установа виконання покарань як суб'єкт запобігання злочинам : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.08 / Колб О. Г. – Київ, 2007. – 32 с.
6. Лопоха В. В. Запобігання злочинам, що вчиняються персоналом виправних колоній України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Лопоха В. В. – Київ, 2016. – 224 с.
7. Лукашевич С. Ю. Попередження злочинності засуджених в місцях позбавлення волі : монографія / С. Ю. Лукашевич. – Харків : Видавець СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2006. – 104 с.
8. Мартыненко О. А. Детерминация и предупреждение преступности среди персонала органов внутренних дел Украины : монография / О. А. Мартыненко. – Харьков : Изд-во ХНУВС, 2005. – 496 с.
9. Тарасов Н. В. Преступления, совершаемые сотрудниками милиции : криминологический аспект : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Тарасов Н. В. – Москва, 2000. – 19 с.
10. Кримінологічні та оперативно-розшукові засади запобігання злочинам і правопорушенням, що вчиняються персоналом виправних колоній : монографія / за заг. ред. В. В. Коваленка. – Київ : АТКА, 2011. – 367 с.
11. Богатирьова О. І. Кримінально-виконавча інспекція як суб'єкт виконання покарань : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Богатирьова О. І. – Київ, 2009. – 20 с.
12. Захаров В. П. Організація індивідуального запобігання злочинам у кримінально-виконавчій установі : [монографія] / В. П. Захаров, О. Г. Колб, С. М. Мирончук. – [2-е вид., перероб. і допов.]. – Луцьк : ПП Іванюк В. П., 2007. – 442 с.
13. Кримінологія : підручник / за ред. В. В. Голіни, Б. М. Головкина. – Харків : Право, 2014. – 440 с.
14. Шнайдер Г. Й. Кримінологія : перевод с немецкого / Г. Й. Шнайдер ; под общ. ред. и с предисл. Л. О. Иванова. – Москва : Прогресс : Универсал, 1994. – 504 с.
15. Булыко А. Н. Большой словарь иностранных слов 35 тысяч слов / А. Н. Булыко. – Изд. 3-е, испр., перераб. – Москва : Мартин, 2010. – 704 с.

16. Бойко І. Й. Кримінальні покарання в Україні (ІХ-ХХ ст.) : навч. посіб. / І. Й. Бойко. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2013. – 408 с.
17. Про діяльність підрозділів охорони, нагляду і безпеки кримінально-виконавчих установ у 2010 році. Кн. 1 : інформ. бюл. – Київ : ДПтС України, 2011. – 87 с.
18. Кримінологічні та оперативно-розшукові засади запобігання злочинам і правопорушенням, що вчиняються персоналом виправних колоній : монографія / за заг. ред. В. В. Коваленка. – Київ : АТІКА, 2011. – 367 с.
19. Доверие к милиции и латентная преступность : взгляды украинских и российских исследователей / Ю. А. Свеженцева [и др.]. – Харьков : Финарт, 2002. – 310 с.

ABOUT SOME CLASSIFICATION GROUPS DETERMINATION OF CRIME IN UKRAINE

Kovalenko Valentyn, Kolb Serhii

Formulation of the problem. In criminology, different categorizations of determinants of crime are proposed. In particular, O.M. Juzh determinants, depending on their level of action, divided into: 1) the factors of crime in general; 2) factors of certain types of crime; 3) the factors of specific crimes [1, p.61]. In general, agreeing with this approach, it should nevertheless be noted that it somewhat complicated the understanding of the determinants of crime, by introducing in the course of their classification the word "factors", which literally means: the condition; driving force; the cause of any process that determines its character or one of the main features; factor [2, p.741]. More precisely, in this context, carried out the classification of determinants of crime AP Zaluk, who divided them into groups according to the following criteria: a) functional purpose, that is, the function that determines determinants in a certain link or in the determination system in general, namely: reasons, conditions, correlations, determinants of another (non-correlation) communication [3, p.211]. In science, the cause is called the phenomena (systems) that generate, produce other phenomena (systems) - the consequences [3, p.187]. Conditions are diverse phenomena, processes, circumstances that contribute or create the possibility of occurrence and manifestation of the cause, which gives rise to the consequence [3, p.188]. Correlation is a connection between events, phenomena, processes, in which the change of certain phenomena is accompanied (not caused or conditioned) by the change of others [3, p.189]; b) By the level of functioning, the determinants are divided into: - the determinants of a higher level, which determine the crime in general in the sense of the integral set of its social manifestation; - systems of determinants of criminal manifestations of a certain type, which is united in a species according to common features (motives, way of committing a crime, etc.); - determinants of a separate criminal manifestation, which have an individual belonging to it [3, p.216-217]; c) in the sphere of action determinants are divided into: economic, political, social, managerial, legal, other [3, p.217]; d) by value in the determination process - on: indigenous; the main ones; minor; contradictions that are inherent in any development and are realized in the process of the latter, and antagonistic, which require the special efforts of society to overcome them [3, p.218].

Taking into account the diversity of scientific approaches to the identified research subject matter, as well as the theoretical and practical problems that exist in

this regard, the main objective of the article was to classify the determinants of crime according to the criteria of interconnection, interaction and mutual influence.

State of research. The study of scientific literature shows that the determinants of crime are a constant subject of research in the works of I.G. Bogatyryova [4], O.G. The flask [5], VV Lopohi [6], S.Yu.Lukashevich [7], O.A. Martynenko [8], MV Tarasova [9] and other scholars [10] who, in particular, monitored the crimes committed by the staff of penitentiary institutions and institutions during the period from 1991 to 2014 inclusive. In addition, in none of these scientific researches this problem has been studied comprehensively, and the subject of the investigation was either the unlawful aspects of the activities of the personnel of the penal institutions [11], or the criminal behavior of the staff of the UVP [12].

That is why one of the peculiarities of this research and, at the same time, his task is the classification of determinants of crimes that took place in general in the field of execution of punishments and the subject of which were persons from the staff of the Internal Affairs Department of Ukraine.

Statement of the main provisions. As the analysis of scientific literature and materials of criminal proceedings (cases) and official investigations on the facts of committing crimes by the staff of the organs and penitentiary institutions in this area of public relations, according to the criterion of the socio-legal nature of the emergence and development of this type of crime, the determinants of their commission can be classified into :

1. General socio-legal phenomena, events and processes determined by the historical development of society and the state, as well as political regime, form of government and state system and their reflection in criminological research.

In this case, we are talking only about the present stage of the emergence and development of the identified determinants of crimes committed by the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine (1917-2017). Their essence and origin are explained by scientists from different points of view (biological, social, psychological, etc.). In particular, representatives of the biological theory believe that the presence of some biological factors increases the likelihood of the involvement of individuals in the wrongful acts, but deny the strict determinism between these phenomena, namely: the fault is inclined to consider biological factors, social conditions and the environment as factors that have a joint effect on behavior man (the so-called "biosocial theory of crime and its determinants" [13, pp. 47]. In turn, psychologists, psychiatrists and other specialists in the field of mental health of a person are convinced that the criminologists will never be able to explain the causes of crime until they find out which psychological processes determine the criminal behavior [13, pp. 47]. The importance of this approach is also emphasized by representatives of sociological science [13, pp. 47]. Along with this, as rightly concluded by G. J. Schneider, the process of the emergence of crime can not be equated with causation in the natural-scientific sense, since criminology is a social science, but on the other hand, it is inadmissible also such argumentation according to which a person is something unique in its kind, and so on and out, you can expect anything [14, p. 235]. According to G.Y. Schneider, these groups of researchers consider the phenomenon of crime from their point of view and react to anti-social behavior and crime, mainly from the standpoint of morality and emotion as something irrational (from the Latin *irrationalis* - foolish - something that can not be understood at the level of reason, not logical [15, pp. 239]. As a result: in society there are certain cliches in relation to

crime, criminals, anti-social elements, as well as criminology and criminologists [14, pp. 236].

It is precisely this situation, as the history of the USSR's criminology, including Ukraine, showed in 1917-1991, when it was forbidden at the state level to recognize that a socialist state could determine crime [3, p. 73]. How to install AP Zakalyuk, in the Soviet period, criminological investigations were carried out along the lines, within the limits and under conditions determined by the attitude of the Communist Party authority to criminology in the Soviet Union in general. The latter, in turn, was conditioned by the ideological instructions of the Communist Party regarding the role and tasks of science, in general, primarily social sciences [3, p. 73]. In such conditions, as in this regard, noted G.Y. Schneider, the results of criminological research have political implications. That is why, criminologists should achieve such results, which would have no party or subjectivism, but only the desire for scientific objectivity [14, p. 10].

So, having gone from a relatively free and impartial implementation (the 20's - early 30's of the twentieth century), the actual cessation (30-50th years of the same century) to restoration (from the early 60's of the twentieth century), but with significant restrictions, the regime of publications, international contacts, etc., criminological research in Ukraine in the Soviet period [3, p. 73] did not find out the objective nature of the determinants of crime, which, in turn, reflected in practice their elimination, neutralization, elimination, etc., and in modern conditions of statehood of Ukraine, is the main source of latent crime and one of the determinants of general social -legal phenomena, processes and events, which, among other things, also determine the crime of personnel of penitentiary bodies and institutions.

2. Special social and legal events, phenomena and processes related to the activity of law enforcement bodies and formation, in this regard, anti-social installations of their employees, illegal psychology and ideology of criminal activity.

The bases of such activity were laid in the formation of law enforcement agencies in 1917-1920, and the content of the repressive psychology of their workers - in the 30 years of the twentieth century, when the majority of the population of the state passed through the repressive state machine in the USSR [16, p. 355]. This situation did not change during the time of Ukraine's independence, when law-enforcement bodies defended not only the rights and freedoms of citizens, but also the authorities. The apogee of the repressive foundations of the activity of these subjects founded in the Soviet period and at the same time its rudiment (the Latin rudimentum is the beginning, the initial degree is the remnant; the disappeared phenomenon [15, p. 510]) in today's conditions has become bloody events on Maidan in Kyiv in 2013-2014. The mentioned phenomenon and personnel of penitentiary bodies and institutions, which until 1999 included in the system of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and which in any state naturally focused on coercion, including by force methods, did not bypass the party.

Somewhat changed the situation on these issues in the DCU of Ukraine since the adoption in 2005 of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine", which lasted until 2010 (the period of independent functioning of penitentiary bodies and institutions in the system of state executive authorities in Ukraine), namely: the quantitative and qualitative indicators of crime of the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine and the prisoners and detainees in custody significantly decreased [17, p. 2-3], which resulted from a new socially oriented

personnel policy in this state structure. At the same time, it should be noted that during this period among the determinants of this crime priority were those related to violence against convicted, inhuman or degrading treatment, etc. [18, p. 217-236], and this, in turn, is a clear indication of the work of illegal psychology of workers formed during Soviet times in law enforcement bodies, which acts as one of the determination chains in the system of the causes and conditions of the crimes committed by the staff of the DKVS of Ukraine in the field of execution of sentences.

3. The single (direct) phenomena, events and processes that were the result of the illegal activity of the personnel of the organs and establishments of punishment and determined the commission of crimes by these persons in the field of execution of sentences.

Again, as in the previous cases, the basis of the criminal psychology and ideology of the staff of the Ukrainian SSR, as well as their determinative component as a whole, was formed during the Soviet period of the functioning of the system of bodies and penal institutions, especially in the system of the NKVD of the USSR. At the same time, the transfer of personnel under the subordination of certain central executive bodies (the Ministry of Justice or the Ministry of Internal Affairs) did not change the essence of things, since these subjects of execution of sentences and at the social, and at the state and at the legal levels were oriented only to the implementation of repressive (1917-1953 pp.), Punitive-repressive (1953-1971 pp.), Corrective-punitive (1971-2003 pp. P.) And criminal-executive (since the entry on August 1, 2004 in the action of the CEC of Ukraine until 2016) of the penal policy.

It is for these reasons that the periodicalization of the emergence, formation and development of a system of execution of sentences in Ukraine in the present conditions (1991-2017) was carried out in order to establish the in-depth determination determinants of crime of the personnel of the SCFU of Ukraine in this study. At the same time, based on the results obtained in the course of this research, one can state that the direct events, events and processes that determine the commission of crimes with the participation of the staff of the Internal Affairs Department of Ukraine are their historical practice of punishment, based on the content of the relevant policy and normative -legal level were laid repressive ideology and psychology of these subjects of crimes, whose rudiments are manifested in the criminal behavior of these individuals in the current conditions of the functioning of organs and institutions Reference penalties.

Thus, the main determinational chain, which continues to produce the crime of the personnel of the SCFU of Ukraine, is the negative historical events, phenomena and processes that have been formulated in the general (within the whole state), special (at the level of law enforcement bodies) and single (direct) levels , the basis of which is the repressive ideology and psychology of these subjects of execution of punishment.

The second level of the determination system, which generates and determines the commission of crimes by the personnel of the organs and penitentiary institutions, as established in the course of this study, are the present-day negative events, phenomena and processes related to the field of crime prevention. According to this criterion, the determinants of crime of the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine can be divided into: a) the determinants of general contemporary crime in Ukraine (in this case, it is a period covering the years 2014-2017, that is, the period of a new page in the history of Ukraine (since " the revolution of dignity "in 2014) and

the current history of the execution of sentences (related to the reform of the system of penitentiary bodies and institutions, the active phase of which began in May 2016 and continues to this day)); b) determinants of contemporary crime among employees of public authorities, including law enforcement agencies; c) the determinants of the current crime of the staff of the DKVS of Ukraine in the field of execution of punishment.

In the course of this study it was established that the determinants of contemporary crime among the employees of public authorities, including law enforcement agencies, have a rather powerful influence on the formation of criminal behavior of the staff of the State Internal Affairs of Ukraine in the field of execution of sentences [19; 390]. According to the essential characteristic, the scientists divided the identified determinants into the following groups: a) political; b) organizational and managerial; c) socio-psychological; d) legal [13, p. 306].

Conclusion. However, despite all the findings of this study, the determinants that directly cause and determine the unlawful conduct of these persons in the area of execution of sentences in Ukraine under the present conditions (2010-2017) are the priority issues in the determination complex of crimes committed by the staff of the SCFU of Ukraine. p.), which should become a separate object (subject) of research at the dissertation level, taking into account including its relevance, theoretical and practical significance.

References:

1. Kryminolohiya : pidruchnyk dlya studentiv vyshch. navch. zakl. / za zah. red. O. M. Dzhuzhy. – Kyiv : Yurinkom Inter, 2002. – 416 s.
2. Velykyy tлумachnyy slovnyk ukrayins'koyi movy / uporyad. T. V. Koval'ova. – Kharkiv : Folio, 2005. – 767 s.
3. Zakalyuk A. P. Kurs suchasnoyi ukrayins'koyi kryminolohiyi : teoriya i praktyka : [U 3 kn.]. Kn. 1 Teoretychni zasady ta istoriya ukrayins'koyi kryminolohichnoyi nauky / A. P. Zakalyuk. – Kyiv : vydavn. dim «In Yure», 2007. – 424 s.
4. Bohatyr'ov I. H. Kryminal'no-vykonavcha inspektsiya yak sub'yekt zapobihannya zlochynam : monohrafiya / I. H. Bohatyr'ov, S. I. Khalimon. – Kharkiv : Kharkiv yurydychnyy, 2009. – 320 s.
5. Kolb O. H. Ustanova vykonannya pokaran' yak sub'yekt zapobihannya zlochynam : avtoref. dys. ... d-ra yuryd. nauk : 12.00.08 / Kolb O. H. – Kyiv, 2007. – 32 s.
6. Lopokha V. V. Zapobihannya zlochynam, shcho vchynyayut'sya personalom vypravnykh koloniy Ukrainy : dys... kand. yuryd. nauk : 12.00.08 / Lopokha V. V. – Kyiv, 2016. – 224 s.
7. Lukashevych S. YU. Poperedzhennya zlochynnosti zasudzhenykh v mistyakh pozbavlennya voli : monohrafiya / S. YU. Lukashevych. – Kharkiv : Vydavets' SPD FO Vapnyarchuk N. M., 2006. – 104 s.
8. Martynenko O. A. Determynatsyya y preduprezhdenye prestupnosti srede personala orhanov vnutrennykh del Ukrainy : monohrafiya / O. A. Martynenko. – Khar'kov : Yzd-vo KHNUVS, 2005. – 496 s.

9. Tarasov N. V. Prestuplenyya, sovershaemye sotrudnykamy mylytsyy : krymynolohycheskyy aspekt : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.08 / Tarasov N. V. – Moskva, 2000. – 19 s.
10. Kryminolohichni ta operatyvno-rozshukovi zasady zapobihannya zlochynam i pravoporushennyam, shcho vchynyayut'sya personalom vypravnykh koloniy : monohrafiya / za zah. red. V. V. Kovalenka. – Kyyiv : ATIKA, 2011. – 367 s.
11. Bohatyr'ova O. I. Kryminal'no-vykonavcha inspektsiya yak sub"yekt vykonannya pokaran' : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.08 / Bohatyr'ova O. I. – Kyyiv, 2009. – 20 s.
12. Zakharov V. P. Orhanizatsiya indyvidual'noho zapobihannya zlochynam u kryminal'no-vykonavchiy ustanovi : [monohrafiya] / V. P. Zakharov, O. H. Kolb, S. M. Myronchuk. – [2-e vyd., pererob. i dopov.]. – Luts'k : PP Ivanyuk V. P., 2007. – 442 s.
13. Kryminolohiya : pidruchnyk / za red. V. V. Holiny, B. M. Holovkina. – Kharkiv : Pravo, 2014. – 440 s.
14. Shnayder H. Y. Krymynolohyya : perevod s nemetskoho / H. Y. Shnayder ; pod obshch. red. y s predysl. L. O. Yvanova. – Moskva : Prohress : Unyversal, 1994. – 504 s.
15. Bulyko A. N. Bol'shoy slovar' ynostrannykh slov 35 tysyach slov / A. N. Bulyko. – Yzd. 3-e, yspr., pererab. – Moskva : Martyn, 2010. – 704 s.
16. Boyko I. Y. Kryminal'ni pokarannya v Ukraini (IKH-KHKH st.) : navch. posib. / I. Y. Boyko. – L'viv : LNU imeni Ivana Franka, 2013. – 408 s.
17. Pro diyal'nist' pidrozdiliv okhorony, nahlyadu i bezpeky kryminal'no-vykonavchykh ustanov u 2010 rotsi. Kn. 1 : inform. byul. – Kyyiv : DPtS Ukrainy, 2011. – 87 s.
18. Kryminolohichni ta operatyvno-rozshukovi zasady zapobihannya zlochynam i pravoporushennyam, shcho vchynyayut'sya personalom vypravnykh koloniy : monohrafiya / za zah. red. V. V. Kovalenka. – Kyyiv : ATIKA, 2011. – 367 s.
19. Dovere k mylytsyy y latentnaya prestupnost' : vz'hlyady ukraynskykh y rossiyskykh yssledovateley / YU. A. Svezhentseva [y dr.]. – Khar'kov : Fynart, 2002. – 310 s.